

Briselē, 2020. gada 7. jūlijā
REV2 – aizstāj 2018. gada 8. februāra
paziņojumu (REV1)

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI AKTĪVU PĀRVALDĪBAS JOMĀ

Kopš 2020. gada 1. februāra Apvienotā Karaliste ir izstājusies no Eiropas Savienības un kļuvusi par trešo valsti¹. Izstāšanās līgumā² ir paredzēts pārejas periods, kas beigsies 2020. gada 31. decembrī. Līdz minētajam datumam Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā pilnībā ir piemērojamas ES tiesības³.

Pārejas periodā ES un Apvienotā Karaliste risinās sarunas par nolīgumu par jaunu partnerību. Tomēr nav skaidrs, vai pārejas perioda beigās šāds nolīgums būs noslēgts un stāsies spēkā. Katrā ziņā attiecības, ko šāds nolīgums radītu, ļoti atšķirtos no Apvienotās Karalistes dalības iekšējā tirgū⁴.

Turklāt pēc pārejas perioda beigām attiecībā uz ES tiesību īstenošanu un piemērošanu ES dalībvalstīs Apvienotā Karaliste būs trešā valsts.

Tādēļ visām ieinteresētajām personām un jo īpaši ekonomikas dalībniekiem tiek atgādināts par pārejas perioda beigšanās juridiskās situācijas ietekmi uz to darbībām.

Ieteikums ieinteresētajām personām

PVKIU⁵ pārvaldības sabiedrībām un alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF) pārvaldniekiem (AIFP) tiek ieteikts novērtēt pārejas perioda beigšanās sekas, ņemot vērā šo paziņojumu, un attiecīgi rīkoties, piemēram, saņemt atļauju pārvaldīt ārpus Savienības AIF (agrākos Apvienotās Karalistes PVKIU vai Apvienotās Karalistes AIF), informēt ieguldītājus par pārejas perioda beigšanās sekām un attiecīgā gadījumā pārskatīt iespēju konkrētas operacionālās funkcijas deleģēt Apvienotajā Karalistē dibinātiem pakalpojumu

¹ Trešā valsts ir valsts, kas nav ES dalībvalsts.

² Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.) (izstāšanās līgums).

³ Ar dažiem izņēmumiem, kas paredzēti izstāšanās līguma 127. pantā, bet šā paziņojuma kontekstā nav būtiski.

⁴ Konkrētāk, brīvās tirdzniecības nolīgumā netiek ietverti tādi iekšējā tirgus principi (preču un pakalpojumu jomā) kā savstarpēja atzišana.

⁵ Pārvedamu vērtspāpīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi.

sniedzējiem. Pēc Apvienotās Karalistes fondu juridiskā statusa maiņas ieguldītājiem attiecīgā gadījumā būtu arī jāpārbauda izmaiņas savu ieguldījumu atbilstībā.

Tāpēc visām attiecīgajām ieinteresētajām personām tiek stingri ieteikts izmantot laiku līdz 2020. gada 31. decembrim, nodrošinot, ka tās ir veikušas visus vajadzīgos pasākumus, lai sagatavotos pārejas perioda beigām.

Nemiet vērā, ka šis paziņojums neattiecas uz:

- ES noteikumiem par tiesību normu kolīzijām un jurisdikciju (“tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās”);
- ES sabiedrību tiesībām;
- ES noteikumiem par persondatu aizsardzību.

Attiecībā uz šiem aspektiem tiek gatavoti vai jau ir publicēti citi paziņojumi⁶.

Pēc pārejas perioda beigām ES noteikumi aktīvu pārvaldības jomā – konkrētāk, Direktīva 2009/65/EK par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem⁷ (PVKIU direktīva) un Direktīva 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP direktīva) – Apvienotajai Karalistei vairs nebūs saistoši. Tam ir konkrēti šādas sekas.

1. AKTĪVU PĀRVALDĪBAS DARBĪBA APVIENOTAJĀ KARALISTĒ

- Sabiedrības, kurām Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes piešķirušas atļauju pārvaldīt kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus (turpmāk “struktūras ar Apvienotās Karalistes piešķirtu atļauju”) saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2011/61/ES, vairs nevarēs izmantot šo atļauju⁸ visā ES (tās zaudēs tā dēvēto “ES pasi”) un tiks uzskatītas par trešās valsts AIF pārvaldniekiem. Tas nozīmē, ka šīs Apvienotās Karalistes sabiedrības Eiropas Savienībā vairs nevarēs pārvaldīt un piedāvāt tirgū fondus, pamatojoties uz savu pašreiz spēkā esošo atļauju:
 - attiecībā uz PVKIU, ERKF⁹, ESUF¹⁰ un EIIF¹¹ gan kolektīvo ieguldījumu fondiem, gan to pārvaldniekiem ir jābūt dibinātiem (jāveic uzņēmējdarbība) un reģistrētiem vai saņēmušiem darbības atļauju Eiropas Savienībā, lai tie

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-uk-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_lv

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁸ Direktīvas 2009/65/EK 6. pants un Direktīvas 2011/61/ES 6. pants.

⁹ Eiropas riska kapitāla fondi.

¹⁰ Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondi.

¹¹ Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondi.

Savienības teritorijā varētu pārvaldīt un piedāvāt tirgū privātiem ieguldītājiem¹² un profesionāliem ieguldītājiem paredzētus fondus;

- AIF pārvaldniekiem ir jābūt dibinātiem un saņēmušiem darbības atļauju Eiropas Savienībā, lai tie ES teritorijā drīkstētu pārvaldīt un piedāvāt tirgū profesionāliem ieguldītājiem paredzētus AIF.
- Līdz ar to visi kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kas reģistrēti vai darbības atļauju saņēmuši Apvienotajā Karalistē, kļūs par ārpus Savienības alternatīvo ieguldījumu fondiem (ārpus Savienības AIF). Tas attiecas uz:
 - pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU);
 - alternatīvo ieguldījumu fondiem (AIF);
 - Eiropas riska kapitāla fondiem (ERKF)¹³;
 - Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (ESUF)¹⁴;
 - Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (EIIF)¹⁵ un
 - naudas tirgus fondiem (NTF)¹⁶.
- PVKIU pārvaldības sabiedrību, AIFP un ieguldītāju darbības pielāgojumiem un stratēģijām būs jābūt gataviem situācijai, kurā Apvienotās Karalistes sabiedrības nevar izmantot Direktīvā 2011/61/ES noteikto režīmu. Jāatzīmē, ka Direktīvā 2011/61/ES paredzētais trešo valstu pasu režīms nekad nav ticis aktivizēts.
- Dalībvalstis var atļaut, ka AIFP, kas nav dibināti un darbības atļauju nav saņēmuši Eiropas Savienībā, var piedāvāt tirgū AIF vienīgi savā teritorijā saskaņā ar attiecīgās valsts tā dēvēto privātās izvietojšanas regulējumu¹⁷ (*National Private Placement regime*, turpmāk "VPIR"). Direktīvā 2011/61/ES ir noteikts, ka dalībvalstīm ir rīcības brīvība attiecībā uz to, vai izmantot VPIR, un direktīvā ir atļauts papildus tajā ietvertajam prasību minimumam piemērot arī stingrākus noteikumus. Dažām dalībvalstīm nav VPIR, savukārt citas dalībvalstis ļauj fondus piedāvāt tirgū tikai profesionāliem ieguldītājiem.

¹² ERKF un ESUF var tikt piedāvāti tirgū privātiem ieguldītājiem, vienīgi ievērojot Regulas (ES) Nr. 345/2013 6. pantā un Regulas (ES) Nr. 346/2013 6. pantā minētos ierobežojumus. EIIF var tikt piedāvāti tirgū privātiem ieguldītājiem, vienīgi ievērojot Regulas (ES) 2015/760 28. pantā minētos ierobežojumus.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1131 (2017. gada 14. jūnijs) par naudas tirgus fondiem (OV L 169, 30.6.2017., 8. lpp.).

¹⁷ VPIR paredz, ka trešo valstu sabiedrības nevar izmantot ES pasi vienotā tirgus ietvaros, jo katrs VPIR attiecas tikai uz vienu attiecīgo dalībvalsti. Direktīva 2011/61/ES ietver VPIR ietvaros piemērojamo nosacījumu minimumu attiecībā uz i) trešās valsts sabiedrībām (piemēram, ārpus Savienības pārvaldniekiem ir jāievēro dažas Direktīvas 2011/61/ES prasības, piemēram, attiecībā uz gada pārskatu, informācijas sniegšanu ieguldītājiem un pārskatu sniegšanu) un ii) trešo valsti (piemēram, ir jābūt noslēgtiem attiecīgiem sadarbības nolīgumiem starp ES kompetento iestādi un attiecīgajām trešo valstu iestādēm).

- PVKIU pārvaldības sabiedrības un AIF pārvaldnieki, kuriem saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 6. pantu vai Direktīvas 2011/61/ES 6. pantu atļauju izsniegušas ES kompetentās iestādes un kuri ir Apvienotajā Karalistē dibinātu sabiedrību meitassabiedrības (juridiski neatkarīgas sabiedrības, kuras dibinātas ES, bet pār kurām kontroli īsteno vai kuras radniecīgas sabiedrībām, kas dibinātas Apvienotajā Karalistē), ir ES sabiedrības un var turpināt darbību ES, pamatojoties uz savu saņemto atļauju darboties kā PVKIU pārvaldības sabiedrība vai AIFP.
- Apvienotās Karalistes pārvaldnieku filiāles (pastāvīgas pārstāvniecības, kas nav juridiski neatkarīgas no AIF pārvaldnieka) pēc pārejas perioda beigām Eiropas Savienībā tiks uzskatītas par ārpussavienības AIFP filiālēm. Uz šīm filiālēm attieksies prasības, kas izriet no attiecīgo dalībvalstu VPIR (ja tādi pastāv).

2. AKTĪVU PĀRVALDĪBAS DARBĪBA EIROPAS SAVIENĪBĀ

- Pēc pārejas perioda beigām PVKIU un AIF, kuri darbības atļauju saņēmuši vai reģistrēti Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK vai Direktīvu 2011/61/ES, kļūs par ārpussavienības AIF (sk. iepriekš). Sabiedrībām, kurām saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK atļauju izsniegušas ES kompetentās iestādes (turpmāk “ES PVKIU pārvaldības sabiedrības”) un kuras pārvalda šādus (bijušos) PVKIU, kas darbības atļauju saņēmuši Apvienotajā Karalistē, ārpussavienības AIF pārvaldīšanas vajadzībām būs jāiegūst atļauja saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 6. pantu.
- ES dibinātiem un darbības atļauju saņēmušiem vai reģistrētiem AIFP, kas pārvalda ārpussavienības AIF, kuri netiek piedāvāti tirgū ES, ir jāatbilst Direktīvai 2011/61/ES (izņemot noteikumus par depozitārijiem un gada pārskatiem). Ir jābūt spēkā sadarbības nolīgumiem par informācijas apmaiņu starp ES kompetentajām iestādēm un attiecīgajām trešo valstu iestādēm (Direktīvas 2011/61/ES 34. pants). Ja šādu sadarbības nolīgumu nav, ES dibināti un darbības atļauju saņēmuši vai reģistrēti AIFP nedrīkst pārvaldīt un piedāvāt tirgū šādus ārpussavienības AIF.
- Saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 36. pantu tādu ārpussavienības AIF piedāvāšanai tirgū, kurus pārvalda AIFP, kas dibināts un darbības atļauju saņēmis vai reģistrēts Eiropas Savienībā, ir piemērojams attiecīgais VPIR, ko dalībvalstis var ieviest pēc sava ieskata. Attiecībā uz šādu ieguldījumu fondu piedāvāšanu tirgū dalībvalstis šai AIFP kategorijai var noteikt stingrākus noteikumus. Tās var arī izvēlēties neatļaut šādu ārpussavienības AIF piedāvāšanu tirgū.
- Saskaņā ar Direktīvā 2009/65/EK un Direktīvā 2011/61/ES ietvertajiem noteikumiem par informācijas sniegšanu ieguldītājiem PVKIU pārvaldības sabiedrībām un AIFP ir jāveic vairāki pasākumi, lai informētu ieguldītājus par šādām sekām, kas izriet no Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES un no pārejas perioda beigšanās.
 - AIFP ir ieguldītājiem jādara zināmas visas būtiskās izmaiņas informācijā, kas jāatklāj saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 23. pantu, – tostarp (bet ne tikai) ieguldījumu nolūkā noslēgto līgumattiecību juridiskās sekas.
 - Saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 72. un 78. pantu PVKIU pārvaldības sabiedrībām ir jāatjaunina prospekta un ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas dokumenta būtiskie elementi. Tas ietver arī informāciju

par dalībvalstīm, kurās pārvaldības sabiedrība saņēmusi atļauju un kurās PVKIU tiek pārvaldīts vai piedāvāts tirgū pāri robežām.

Turklāt PVKIU pārvaldības sabiedrībām un AIFP ir jānovērtē, vai ieguldījumu fonda juridiskā statusa maiņa ietekmētu atbilstību fonda ieguldījumu stratēģijai, ar ko ieguldītāji iepazīstināti iepriekš.

- Attiecībā uz aktīviem, kuros ar ES tiesību aktiem reglamentēti fondi veic ieguldījumus, Direktīva 2009/65/EK un Direktīva 2011/61/ES neliedz ieguldīt atbilstīgos aktīvos, kas atrodas ārpus ES. Tomēr pastāv ierobežojumi attiecībā uz fundu fondu struktūrām; piemēram, PVKIU, kas darbības atļauju saņēmuši ES, ir jānovērtē to (agrāko) PVKIU atbilstība, kuri darbības atļauju saņēmuši Apvienotajā Karalistē¹⁸.
- ES ieguldītājiem būtu jāpārskata savi ieguldījumu kritēriji, lai novērtētu atbilstību attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu fondiem, kuros tie veikuši ieguldījumus, pēc šo fondu juridiskā statusa maiņas (piemēram, ārpussavienības AIF agrākā PVKIU vietā).
- Dažu funkciju deleģēšanu pakalpojumu sniedzējiem, kas dibināti Apvienotajā Karalistē, drīkst veikt vienīgi tad, ja ir ievērotas Direktīvas 2009/65/EK un Direktīvas 2011/61/ES attiecīgās prasības¹⁹. Konkrētāk, ja deleģēšana attiecas uz portfeļa pārvaldību vai riska pārvaldību (vai ieguldījumu pārvaldību PVKIU vajadzībām) un ja tā uzticēta uzņēmumam, kas dibināts kādā trešā valstī, ir jābūt noslēgtam sadarbības nolīgumam starp PVKIU pārvaldības sabiedrības vai AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un tā uzņēmuma uzraudzības iestādi, kas minētajā trešajā valstī veic deleģēto funkciju. Turklāt Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) ir sniegusi atzinumu ar konkrētu skaidrojumu par šiem jautājumiem, piemēram, par riskiem saistībā ar čaulas sabiedrībām, kuri var rasties, ja tiek izmantotas ārpalpojumu vienošanās vai ārpussavienības filiāles, lai veiktu funkcijas/ sniegtu pakalpojumus klientiem Eiropas Savienībā. Ārpussavienības filiāļu izmantošana ir jābalsta uz objektīviem iemesliem, kas saistīti ar sniegtajiem pakalpojumiem ārpus ES (trešajā valstī), un tā nedrīkst izraisīt situāciju, kad šādas ārpussavienības filiāles veic būtiskas funkcijas vai sniedz būtiskus pakalpojumus atpakaļ Eiropas Savienībā²⁰.
- Saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. pantu un Direktīvas 2009/65/EK 23. pantu to ES AIF un PVKIU depozitāriem, kuri darbības atļauju ir saņēmuši Eiropas Savienībā, ir jāatrodas fonda izcelsmes dalībvalstī. Direktīvas 2009/65/EK 22.a pants un Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punkts ietver prasības attiecībā uz kontu turēšanas funkcijas deleģēšanu trešai personai. Ja kontu turēšanas funkcijas ir deleģētas sabiedrībai, kas dibināta Apvienotajā Karalistē, PVKIU un AIF

¹⁸ Atbilstības novērtēšana saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 52. un 55. pantu.

¹⁹ Direktīvas 2011/61/ES 20. pantā, ar konkretizējumu Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 231/2013 75.–82. pantā un PVKIU direktīvas 13. pantā. Komisija savā pārskatā par Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI), kas pieņemts 2017. gada 20. septembrī, ierosina pastiprināt koordināciju starp EUI saistībā ar funkciju deleģēšanu un ārpalpojumiem, kā arī riska nodošanu (COM(2017)536 final).

²⁰ EVTI atzinums par atbalstu uzraudzības konverģencei ieguldījumu pārvaldības jomā saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības (2017. gada 13. jūlijs) (<https://www.esma.europa.eu/document/opinion-support-supervisory-convergence-in-area-investment-management-in-context-united>).

depozitārijiem ir jāpierāda objektīvi deleģējuma iemesli un jāsaņem neatkarīgas personas juridisks atzinums par Apvienotās Karalistes maksātspējas tiesību aktu atbilstību. Depozitārijiem būtu arī jānodrošina, ka šāda trešā persona ievēro to valsts tiesību aktus, nodrošinot aktīvu nošķiršanas ieguvumus, un ka tā paziņo depozitārijam par visām izmaiņām piemērojamajos maksātspējas jomas tiesību aktos un to efektīvā piemērošanā.

Komisijas tīmekļa vietnē par ieguldījumu fondiem (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/growth-and-investment/investment-funds_en) ir sniegta vispārīga informācija par aktīvu pārvaldību. Vajadzības gadījumā šīs vietnes saturs tiks atjaunināts ar papildu informāciju.

Eiropas Komisija

Finanšu stabilitātes, finanšu pakalpojumu un kapitāla tirgu savienības ģenerāldirektorāts